

ДАРИНКА МАТИЋ-МАРОВИЋ ЈОШ ЈЕДНОМ ЗАДИВИЛА ПОДГОРИЧКУ ПУБЛИКУ

Овације једина мјера

Публика увијек осјећа потребу да награди енергију диригенткиње **Даринке Матић-Маровић**, па је громки аплауз у ЦНП-у усљедио и на крају концерта чувеног хора „Colegium musicum“, који је основала прије више од 40 година.

Иако смо упали између Великог петка и Ускрса, невероватно је колико је било публике. Мене и цео хор то највише радује. Сваког умјетника радује када се поклони види бројна озарена лица – прокоментарисала је салу ЦНП-а испуњену до последњег места и овације којом је публика наградила њу, солисте и хор „Colegium musicum“.

Женски вокални ансамбл чија је слава одavno превазишла границе нашег региона и континента, потпомогнут снагом солиста **Тијаном Илишевић**, **Радојем Симићем** и **Владом Андрићем**, поново је задивило нашу публику, која се у предвечерје Васкрса окупила да чује предивне гласове који су извели богат програм – 15 хорских pjesama. На репертоару „Colegium musicum“ нашле су се, неке и премјерно, композиције свих генерација црногорских композитора, од оних који су стварали у 19. вијеку попут Антуна Хомена и прве црногорске ауторке Јелисавете Поповић, до најмлађих – **Нине Перовић** и **Александра Перуловића**.

– Наша жеља је да овај концерт поновимо и у Београду, да се чују и тамо композиције насталих и најмлађих црногорских композитора. Вољела бих да ова музика настави да живи, да не остане само нама. Вечерањи концерт је ретроспектива црногорске музике, од најстарије Јелисавете Поповић, која је живјела у Котору, а умрла у Одеси, до принца Мирка Петровића, па Которанина Антуна Хомена, чији

уику данас диригује у загребачкој опери. Чули смо и средњу генерацију, **Бора Таминчића**, **Жарка Мирковића** и **Сенада Гачевића**. Бору и Жарку смо изводили досад у цијелом свијету, а тај свијет је преко 63 земље и сви континенти – казала је након концерта позната диригенткиња.

Како је текла сарадња са момцима са Музичке академије са Петивића?

– Било је фантастично. Видјело се то по сјају у очима дјевојака, али и њих. **Александра Кнежев** их је изузетно добро припремила. Сарадња цетињског и београдског ФМУ, кроз pjesму **Немање Савића**, је била одлична и радујем се да ћемо сарађивати и настави. Ми смо и до сада сарађивали, али овако нешто је први пут.

Када знате да је то тај звук који

сте тражили?

– Кажу да се родилш са тим. Из ових сам крајева, рођена сам у Херцег Новом, провела сам дјетињство у Котору. И све што носим, носим из Црне Горе. И рад, и љепоту, и енергију коју сам добила као спортиста, а касније као играч „Бранку Крсмановићу“, али и кроз четрдесетогодишње вођење хора „Colegium musicum“ и „Обилић“. Само је „Colegium musicum“ имао преко три хиљаде концерата у 63 државе. Колики је то рад и колико је то људи које сам упознала видјело се када смо у децембру одржали заједнички концерт на који су дошле дјевојке са свих континента, многих држава, и из Црне Горе, које су некад пјевале у овим хорима. Најљепше је што их свуда траже, јер су оне навике на ред и дисциплину, на које су се навикли док

Перовићева почастована

– Наравно да сам задовољна да овај хор изводи моју музику. То је предивно искуство, а могућност да се нешто тако догоди је ријетка и за мене драгоцен – прокоментарисала је Нина Перовић чиниоци да је баш Дарина Матић-Маровић изабрала њено вокално дјело за хор „Colegium musicum“.

Перовићева се нада да ће у скоријој будућности нени њену композицију извести и неки црногорски хор истичући да је је ансамбл „Colegium musicum“ још једном дознао да је способан да изведе најтене партитуре на свијету.

су пјевале у овим ансамблима. Радујем се да се снага, љубав и радост музицирања пренеси из генерације у генерацију. Најдражије ми је што смо овдје доживјели овације, јер то значи да се публици допало оно што радимо, наше пјесме и кореографије, које сама радим, као ону на pjesму Боре Таминчића.

Да ли ћете и ове године ту велику енергију коју посједуете показати на Котор Арту?

– Прошле године сам отворила ова фестивал Трпихом Жарка Мирковића са Црногорском симфониским оркестром и средњошколцима музичких школа. То је било предивно, сви заједно су дали велики прилог црногорској култури, а Мирковић је за то дјело добио и „Тринаестојулску награду“. Мислим да је амбијент испред катедрале Светог Трипуна приликом извођења Трпиха био фантастичан и дао нам још више инспирације, па смо добили овације. Ове године не вјерујем да ћу учествовати на Котор Арту, јер ансамбли се морају мијењати. Мени је веома драго што смо га прошле године отворили.

С. БЕТНОВИЋ